

САДРЖАЈ

Предговор	7
I ПРВИ РОМАН: ПРЕПОЛОВЉЕНИ	
Претходна истраживања	11
Анализа	13
Закључак	27
II ЛУБАВНЕ ПРИЧЕ	
Ранке: <i>Неповрат. Побијте плаве канаринце</i>	31
Мохачке: <i>Лудачка романса.</i>	
<i>Архетипски кримић.</i>	38
Јубиларна: <i>Усудне речи.</i>	50
Закључак	52
III СТВАРНОСНА ПРОЗА	
Општи преглед	57
<i>Афганистан, Пакистан; Разбибриге;</i>	
<i>Чобанска посла; Божићна прича</i>	61
Роман <i>Живети у Мохачу.</i>	
Лоза Болманац	68
Прича <i>Сретан чојек. Лоза Панић</i>	85
Закључак	95
IV ЕПИСТОЛАРНА ПРИЧА ГОЛЕМИ ЈАДИ ЈЕДНОГ УНИЈАТА	
Увод	99
Документарна грађа	101
Анализа	105
Стварна писма пријатеља	111
Закључак	120
V БИОГРАФИЈА ПРЕДРАГА СТЕПАНОВИЋА	
Регистар имена	133
Библиографија	137
О ауторки	149

Предраг Степановић

(Предраг Степановић, 1966)

ПРЕДГОВОР

Са литерарним дјелом Предрага Степановића упознала сам се као читалац *Невена*, културног додатка савремених српских новина из Мађарске. У броју за 2003. годину Степановић је објавио одломак из новог романа о Мохачу, који ће нешто касније, као књига, и у Србији угледати свјетлост дана. Одломак у *Невену* једна је у низу прича које чине роман. Приказује породицу Болманаца, великих и малих, од њихових најранијих предака до садашњег времена, а та прича ме је толико заокупирала да сам, из једног броја у други, почела да пратим све Степановићеве текстове објављене у *Невену*. Што траје до данас.

Захваљујући кругу око *Невена*, главном уреднику и сарадницима, добила сам из Будимпеште скоро цијелу библиотеку њихових писаца, укључујући и Степановићева дјела. То је основ ове студије. Томе додајем да сам и лично, путем имејла, успоставила сарадњу са писцем, који ми је пружио безброј драгоцјених података о свему што ме је интересовало, а нисам могла сама да докучим. Нисам знала ни писца ни његово литерарно дјело, нисам познавала његово учешће у културном животу Срба у Мађарској, не знам ни мађарски, не могу да читам оно што је у часописима и књигама објавио на том језику.

Нека ми буде опроштено што сам се, упркос побројаним недостацима, а има их више него што сам казала, што сам се, упркос свему, ипак дрзнула да на наредним страницама прикажем романе и приче Предрага Степановића. Опреза ради, дијелове студије о његовој имаги-

нативној и стварносној прози претходно сам објављивала у часопису *Филолог* и *Зборнику Матице српске за књижевност и језик*, како бих провјерила и могла да исправим и допуним оно што сам писала. Из ове околности проистиче и начин излагања, анализи претходи увод, док на крају слиједи обавезни закључак. Што и није лоше. Јер, како год да се окрене, чињенице морају бити и тачне и релевантне. Одлучујући подстрек у раду добила сам од самог писца: у неколико протеклих година истрајно смо размјењивали мејлове о свим аспектима његовог стваралаштва, као и биографије. Овим путем му се искрено захваљујем!

Предговор бих завршила освртом на писмо Слободана Машића из 1982, чији се факсимил налази на крају студије. У писму се Машић као издавач и умјетник обраћа Степановићу крајње надахнуто. Истовремено и званично и присно. Па каже: поштовани Господине Степановићу, драги Пријатељу. Па га ословљава прво са Ви, да би прешао на Ти. Уз признање: Дуго већ знам за Тебе, тако да ми је ближе ословљавање некако природније. Дакле, Машић 1982. године већ дуго зна за нашег приповједача. Нека је дошло вријеме да се понеко и од нас, читалаца Степановићевих романа и прича, у мислима обрати писцу са пријатељским и присним Ти!

У Београду, јуна 2021.

Рада Станаревић